

Bayer Zsolt: Lengyelek (1.)

2016 január 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Döntő győzelmet arattak az egyesült lengyel és litván hadak Grünwald és Ludwigsdorf között a Német Lovagrend serege felett 1410. július 15-én.

A Német Lovagrend akkor már több mint száz esztendeje fenyegette Lengyelországot és Litvániát. S ez a csata

volt a középkor egyik legvéresebb ütközete. A korabeli krónikások eléggé különbözően írják le az eseményeket, de nagyjából negyvenezer halott maradt a csataterén. S ez a negyvenezer halott vetett véget jó időre a Drang nach Osten nagy-nagy álmának...

A csatában sok náció fia harcoltak. A litvánok még tatár lovassággal is erősítették magukat, ezeket a tatárokat Dzsálál ad-Dín vezette. De ott harcolt a lengyel-litván sereg oldalán sok moldvai román is, akiket Sándor fejedelem vezetett. És ott harcoltak a csehek is Jan Žižka parancsolata alatt, orosz és ukrán voluntérek és zsoldosok, s Jan Dlugosz említést tesz bizonyos harcoló alemannokról, vagyis német svájciakról. Más történetírók tudni vélik, hogy magyarok is küzdöttek a lengyelek oldalán, annak ellenére, hogy Magyarország akkor hivatalosan a Német Lovagrendet támogatta.

A lovagrend serege teljesen megsemmisült. Halálát lelte Ulrich von Jungingen nagymester is, akit lengyel parasztok vertek agyon menekülés közben. S odalett a rend marsallja, két nagykomturja és kincstárnoka.

Csak Werner von Tettinger komtur élte túl a mészárlást, ? vitte a vereség hírének Marienburgba.

Hát ennek a csatának állít emléket a Barbakán el?tti szoborcsoport s a földre hullott teuton kereszt, amely felett a gy?z?, Jagelló Ulászló áll lován. S érdekességképpen jegyezzük meg: ezt az emlékm?vet a megszálló német csapatok azonnal eltávolították helyér?l. Ennek legalább van valami mentálisan magyarázható oka. De azután a szovjetek is elvitették, ?k meg túlságosan hazafiasnak találták. Istenem! Mi mindenre volt képes a huszadik század...

A Barbakán el?tt mindig elcsilingel egy piros vagy egy kék villamos, s a csilingelés mindig felkölti a históriát. Azt a históriát, ami ott áll a grünwaldi csata és Katy? iszonyata között, és amely história megszabja a lengyelek gondolkodását és érzéseit.

Lengyelország, amelyet háromszor töröltek le a térképr?l történelme során, mindig is ott állt a két hatalmas birodalom és két hatalmas ellenség, a német és az orosz között. Ez a két birodalom akarta eltüntetni a lengyeleket a föld színér?l – hol külön-külön, hol pedig összefogva egymással.

De ez nem sikerült sohasem.

Lengyelország ma is áll, és ma talán erősebb, mint valaha.

Ennek a mai, erősebb Lengyelországnak a sorsa és jövője pedig ismét a nagypolitika érdek?lésének homlokterébe került. Mégpedig azért, mert az unió úgynevezett „mag országai”, vagyis a meghatározó nyugati államok elkezdtek félni egy önálló és erősebb kelet-közép-európai szövetség létrejöttének lehetőségét?l.

A félelem oka nyilvánvaló és összetett.

Európa nyugati fele az unió b?vítésekor eleve úgy tekintett a kontinens keleti és középs? felére, mint potenciális piacra. A berlini fal leomlásának eufóriája és a valós emberi érzelmek körülbelül egy hétig tartottak, a politika irányítói pedig már jóval a fal leomlása el?tt megszerkesztették a szép új világot. Ebben a szép új világban Kelet-Közép-Európa a nyugati piacok kiterjesztésének, a nyugati áruk (a kifutó, silányabb termékek!) felvev?piacának, a nyugati expanzió terepének volt eltervezve. Ezt a legújabb kori gyarmatosítást felzárkóztatásnak becézték, és az uniós pénzek Keletre áramoltatásával igazolták.

Soha nem készült eddig leltár ez ügyben, pedig ideje lenne elkészíteni. Hogy mennyibe került például nekünk, magyaroknak a teljes élelmiszeriparunk és feldolgozóiparunk felszámolása, eladása (leánykori neve: privatizáció), amely aktus során a nyugati „vev?” egyszer?en megszüntette a hazai termelést, hogy behozhassa a saját árúját. S hogy ezt mennyiben kompenzálták, kompenzálják a „kohéziós alapok”?

Talán majd ez a leltár is elkészül egyszer. Addig is szögezzük le: a Nyugat nem járt rosszul az unió kiterjesztésével, mert ha rosszul járt volna, soha nem viszi végbe. Hiszen t?le tanultuk meg, mindjárt a rendszerváltások hajnalán, s?t, már a pirkadat el?tt, hogy „nincsen ingyenleves!”.

Hát, tényleg nincsen.

Megtanultuk a leckét, bár mostanában, egyre perverzebb módon, azt is szeretnék a nyugatiak elérni, hogy örök

hálát érezzük irántuk, hogy gondolkodás nélkül és lelkesen hajtsuk végre parancsaikat, hiszen ennyivel „tartozunk” nekik, ha már egyszer „élvezzük a tőlük kapott javakat”, úgyhogy járuljunk kézcsókra eléjük, és ne legyenek fenntartásaink, bármilyen örültséget is találnak ki éppen. Deferdárjaik, az uniós biztosok naponta rőffenek ide, a „sötét Keletre”, hogy megfenyegessenek bennünket, magyarokat, szlovákokat, cseheket és mostantól lengyeleket is. Megfenyegessenek és elmondják, ellentmondást nem tűrő hangon, mi is a teendőnk, hogyan is kell helyesen viselkednünk, s legfőképpen: soha ne merjük elfelejteni, mivel tartozunk nekik!

Janicsárjaik pedig, a média jól kiképzett, jól megvett (Ulfkotte!) és távirányítással mőködített hóhérai szintén naponta végzik el a munkájukat, a nekik nem tetsző politikai szereplők, aktorok, a nyilvánosság nem velük egy követ fűző szereplőinek kivégzését a média egyre ocsmányabb, iszamósabb terein.

A lengyelek most kezdik majd átélni mindezt.

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin mőködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin mőködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

